

Strax efter midnatt den 24 mars 1989 gick supertanken Exxon Valdez (längd 300 meter o a) på grund i Prince William Sound, Alaska. Det som därpå följde blev det hittills största oljeutsläppet i USA:s historia. Man beräknar, att över 10 miljoner gallon olja rann ut, dvs cirka 40.000 kubikmeter. Oljan täckte en yta större än 3.000 kvadratmiles (=7.700 kvadratkilometer) och 350 miles (560 km) strand blev oljeinfekterad.

Det enorma utsläppet, över en stor yta och långt borta, parat med kvaliteten på olja ställde stora krav på de insatser som gjordes för att sanera området.

Saknaden av oljeberedskap i aktuellt farvatten och bristfälligt agerande blev en tankeställare av riksintresse.

I denna rapport till presidenten startar man en kritisk granskning av vad som hänt och vilka ändringar som bör göras för att återställa allmänhetens förtroende och förbättra förmågan att planera och ta ansvar för ett oljeutsläpp. Tonvikt läggs på nedanstående:

Första försvarslinjen är att hindra ett utsläpp, beredskapen måste höjas både vad gäller utbildning och materiel, vissa utsläpp kan vara oundvikliga, behov finns av lagstiftning om ansvar och skadestånd, USA bör ratificera IMO:s (International Maritime Organization) protokoll från 1984, den federala planeringen för oljeutsläpp måste förbättras, studier av långtidseffekter på miljö och hälsa måste snabbt sättas igång och utföras med noggrannhet.